

**Komendant Wojewódzki Policji
w Gorzowie Wlkp.**

Gorzów Wlkp. ,dn. 01 03 2017

PA-208/17

DECYZJA

Na podstawie art. 12 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1999r. o broni i amunicji (Dz.U.2012.576 j.t.) i art. 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2016.23 j.t.) po rozpatrzeniu wniosku:

- pana Andrzeja Chylińskiego z dnia 11.01.2017r. w sprawie wydania pozwolenia na broń palną bojową

ODMAWIAM

**WYDANIA POZWOLENIA NA BROŃ PALNĄ BOJOWĄ
W CELU OCHRONY OSOBISTEJ
W ILOŚCI 1 (JEDNEGO) EGZEMPLARZA**

UZASADNIENIE

Dyspozycja art. 10 ust. 1 cytowanej ustawy stanowi, że organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli okoliczności, na które powołuje się osoba ubiegająca o pozwolenie, uzasadniają jego wydanie.

Pan Andrzej Chyliński potrzebę posiadania broni palnej bojowej w celu ochrony osobistej uzasadnił ewentualną obawą o swoje bezpieczeństwo oraz utratę mienia w postaci posiadanej broni palnej sportowej, szkoleniowej i kolekcjonerskiej, wynikającą z faktu prowadzenia działalności gospodarczej

polegającej na szkoleniu w zakresie umiejętności posługiwania się bronią oraz jako przedstawiciel Stowarzyszenia o charakterze strzeleckim i kolekcjonerskim „Kaliber 7,62” prowadzenia zawodów strzeleckich, pokazów i wystaw broni kolekcjonerskiej na terenie kraju.

Organ Policji oceniając powyższe argumenty uznał, że nie są one na chwilę obecną wystarczającymi przesłankami do udzielenia pozwolenia na posiadanie broni palnej bojowej w celu ochrony osobistej. Przedstawione przez stronę uzasadnienie wniosku o udzielenie pozwolenia na broń nie może być uznane za spełnienie okoliczności uzasadniających wydanie uprawnienia, gdyż w świetle przedstawionych poniżej dowodów brak jest wiarygodnych i jednoznacznych przesłanek do pozytywnego rozpatrzenia podania. Mając na uwadze, że broń palna bojowa jest szczególnym środkiem ochrony osobistej uznano, że prawo do jej posiadania przyznawane jest jedynie w przypadkach wyjątkowych i szczególnych, tj. wówczas gdy osoba ubiegająca się o pozwolenie nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni.

W związku z prowadzoną procedurą administracyjną zwrócono się do Komendanta Powiatowego Policji w Międzyrzeczu o ustosunkowanie się do złożonego przez stronę wniosku. Uzyskana odpowiedź wskazuje, że ubiegający się o pozwolenie jest policjantem z 16-letnim stażem, który wykonuje czynności służbowe na stanowisku dzielnicowego. Posiada przydzieloną broń służbową, którą przechowuje w miejscu zamieszkania. Wskazany funkcjonariusz nie informował przełożonych o możliwości wystąpienia zagrożenia ze strony osób trzecich, które w sposób bezprawny i nielegalny chciały wejść w posiadanie jego prywatnej broni. Nie odnaleziono również informacji na temat prowadzenia postępowań przygotowawczych odnoszących się do wskazanych sytuacji.

Podczas prowadzonej procedury administracyjnej wezwano stronę do Wydziału Postępowań Administracyjnych KWP w Gorzowie Wlkp. celem złożenia wyjaśnień

odnoszących się do przedstawienia ważnej przyczyny posiadania broni w celu ochrony osobistej. Z przeprowadzonych czynności sporządzono protokół przesłuchania Pana Andrzeja Chylińskiego, gdzie wnioskodawca wyjaśnia: cyt. „wniosek o wydanie pozwolenia na broń palną w celu ochrony osobistej uzasadniłem między innymi ewentualną obawą o swoje bezpieczeństwo oraz utratę mienia w postaci posiadanej broni prywatnej oraz powierzonej broni sportowej. Do chwili obecnej nie było takich sytuacji, kiedy to osoby niepowołane usiłowały mi odebrać posiadaną broń, bądź groziły mi. Wniosek o wydanie pozwolenia na broń palną bojową w celu ochrony osobistej wynika z tego, że z mediów oraz innych przekazów dowiaduje się, że na świecie coraz częściej dochodzi do sytuacji pozyskiwania broni przez osoby trzecie do tego nieuprawnione, tym samym aktualnie prowadzona przeze mnie działalność może również stać się potencjalnym obiektem zainteresowania takich ludzi, którzy będą chcieli wejść w posiadanie mojej broni”.

Należy podkreślić, że argumentacja strony o rzekomej możliwości zapobieżenia utracie broni w wyniku działań przestępczych w przypadku możliwości posiadania pozwolenia na broń palną w celu ochrony osobistej nie może być uznana jako wiarygodny dowód dla przyznania uprawnienia. Osoba posiadająca pozwolenie na broń jest prawnie zobligowana do takiego postępowania, aby nie dochodziło do sytuacji możliwości dostania się broni w ręce osób nieuprawnionych. Wiąże się to zarówno z potrzebą stworzenia odpowiednich zabezpieczeń technicznych w miejscu przechowywania broni jak i stosownego przemieszczania się z kolekcją broni. Jeżeli Pan Andrzej Chyliński posiada wzmożoną obawę o bezpieczeństwo kolekcji broni w przemieszczaniu się z nią, to winien w pierwszej kolejności wzmóc środki ostrożności z tym związane poprzez możliwość ograniczenia ekspozycji kolekcji w innym miejscu niż miejsce jej przechowywania lub skorzystać z usług specjalistycznych firm ochrony osób i mienia na czas przemieszczania się z bronią. Wydanie pozwolenia na broń palną w celu ochrony osobistej nie może być traktowane jako jedyna możliwość zapewnienia bezpieczeństwa przemieszczania się z bronią. Istotnym jest wskazanie, że wnioskodawca jako funkcjonariusz Policji posiada przydzieloną broń służbową, którą przechowuje w miejscu zamieszkania, w związku

z czym może skutecznie zapewnić sobie poczucie bezpieczeństwa w miejscu przechowywania prywatnej broni wydanej w celu szkoleniowym, sportowym i kolekcjonerskim.

Analizując przedstawioną przez stronę argumentację w zakresie uzyskania pozwolenia należy wskazać, iż ewentualne wydanie uprawnienia byłoby działaniem jedynie „prewencyjnym”, gdzie fakt istnienia zagrożenia dla życia i zdrowia wnioskodawcy jest okolicznością zakładania nie popartą zaistniałymi faktami. W rozumieniu Pana Andrzeja Chylińskiego potrzeba posiadania broni jest sytuacją „na wszelki wypadek”, co nie wypełnia ustawowych kryteriów dla ważnej przyczyny do posiadania broni, a więc istnienia stałego, realnego i ponadprzeciętnego zagrożenia życia, zdrowia lub mienia.

Należy wskazać, że decyzja wydana w oparciu o przepis art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji ma charakter związany, natomiast tzw. luz decyzyjny występuje jedynie w sytuacji oceny, czy przedstawione okoliczności faktyczne potwierdzają konieczność wydania pozwolenia na broń w celu, o który ubiega się wnioskodawca. Zatem organ Policji nie może kierować się swoistą dowolnością przy wydawaniu pozwoleń na broń, posiada jednakże prawo swobodnej oceny materiału dowodowego (art. 80 kpa) przy ustaleniu czy sytuacja faktyczna osoby ubiegającej się o pozwolenie uzasadnia przyznanie takiego jej prawa. Wydanie pozwolenia na broń musi być więc w każdym indywidualnym przypadku uzasadnione szczególnymi okolicznościami faktycznymi. Nie mogą być to okoliczności subiektywne, lecz obiektywnie istniejące, co niejako uzasadnia stanowisko sądów administracyjnych (wyrok WSA w Warszawie z dnia 27.07.2006r. sygn. akt VI SA/Wa 469/06). W praktyce ugruntowało się stanowisko, że prawo do posiadania broni palnej w celach ochrony osobistej należy przyznać osobie, która wskaże ponadprzeciętną potrzebę jej posiadania. W odniesieniu do broni palnej bojowej wydanej w przytaczanym celu za zasadność wydania uprawnienia przemawia wskazanie przez wnioskodawcę stałego, realnego i ponadprzeciętnego zagrożenia życia, zdrowia i utraty mienia wynikającego z działań bezprawnych. Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych – dla wydania

pozwolenia na broń w celach ochrony osobistej nie wystarczy samo wykonywanie przez wnioskującego określonego rodzaju działalności gospodarczej. Istotne jest bowiem jeszcze wskazanie przez stronę, że znajduje się ona rzeczywiście obecnie w sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia i zdrowia. Wnioskodawca w tej sytuacji ograniczył się jedynie do złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na broń, co nie może być uznane za wykorzystanie wszelkich możliwych prawnie dozwolonych form zapewniających ochronę. Dopiero brak możliwości zapewnienia bezpieczeństwa poprzez wdrożenie powyższych form, w ocenie organu rozpatrującego sprawę mogłaby być uznana za zaistnienie okoliczności do wydania broni, która stanowiłaby wówczas ostateczny środek ochrony dla zapobieżenia przestępstwu wymierzonemu w życie, zdrowie i mienie wnioskującego.

Istotnym czynnikiem brany pod uwagę przy rozpatrzeniu niniejszej sprawy administracyjnej jest wyważenie interesu prywatnego strony w uzyskaniu uprawnienia z interesem społecznym. Przyjęto, iż mimo wykonywania przez pana Andrzeja Chylińskiego działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia zawodów strzeleckich, pokazów i wystaw broni kolekcjonerskiej na terenie kraju mogącej wpływać na jego stan bezpieczeństwa, wspomniany interes społeczny – publiczny wymaga, aby pozwolenie na broń wydawane było w takim przypadku, gdzie istniejący stan zagrożenia wnioskującego nie budzi wątpliwości, a broń będzie stanowić narzędzie rzeczywistej ochrony, a nie jako potencjalny środek ochronny przy zakładanych hipotecznych sytuacjach wystąpienia zagrożenia życia, zdrowia i utraty mienia. Organ Policji zwraca również uwagę, że niniejsza odmowa wydania pozwolenia na broń nie pozbawia wnioskującego możliwości skutecznego zapewnienia sobie poczucia bezpieczeństwa, bowiem może on nabyć środki ochrony osobistej nie podlegające reglamentacji, a więc takie, których posiadanie nie wymaga uzyskania zgody organu Policji, a spełniających rolę prewencyjnego środka ochrony.

Wobec powyższego orzekam jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji niniejszej na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz 129 § 1 i 2 Kpa służy stronie odwołanie do Komendanta Głównego Policji za pośrednictwem Komendanta Wojewódzkiego Policji w Gorzowie Wlkp. w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
w Gorzowie Wlkp.
z up. Naczelnik Wydziału Spraw Administracyjnych
KWP w Gorzowie Wlkp.

nadkom. Lesław Bajert